

- a) w razie zawarcia związku małżeńskiego lub
 b) z dniem ukończenia 16, a w przypadku uczęszczania do szkół — 24 roku życia, chyba że sierota jest inwalidą, a inwalidztwo jej powstało w wieku do lat 16 lub w czasie uczęszczania do szkół w wieku do lat 24.

Art. 56. Członkowie rodzin, o których mowa w art. 52—54, zachowują dotychczasowe uprawnienia przewidziane w art. 35, 39 i 41 — 43.

Art. 57. Członkom rodziny po inwalidzie, który miał prawo do zaopatrzenia na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r., przysługuje prawo do renty rodzinnej na podstawie dekretu, jeżeli inwalida:

- 1) zmarł po dniu 30 czerwca 1954 r. oraz
- 2) pobierał rentę i miał co najmniej 45% ogólnej utraty zdolności zarobkowej albo zmarł wskutek choroby lub kalectwa pozostających w związku ze służbą wojskową.

Art. 58. Rada Ministrów określi szczegółowe warunki uzyskania świadczeń rentowych przez repatriantów oraz przez osoby rehabilitowane.

Art. 59. Podlegają rozpatrzeniu na podstawie dekretu wnioski osób zwolnionych z więzienia, które wskutek skazania na dodatkową karę pozbawienia praw publicznych i honorowych utraciły prawo do zaopatrzenia na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r.

Art. 60. Zaopatrzenie określone w dekrete przysługuje również elewom orkiestr wojskowych oraz wychowankom

korpusu kadetów im. gen. broni Karola Świerczewskiego, którzy wskutek choroby lub kalectwa nabytego w związku z wyszkoleniem wojskowym stali się niezdolni do pracy i zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów.

Art. 61. Przewidziane w dekrete uprawnienia Ministra Obrony Narodowej przysługują w stosunku do żołnierzy wojsk wewnętrznych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 62. 1. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. z 1945 r. Nr 22, poz. 131 z późniejszymi zmianami),
- 2) dekret z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zasiłkach i pomocy dla żołnierzy Wojska Polskiego, żołnierzy i funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego, członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej — oraz ich rodzin (Dz. U. z 1948 r. Nr 21, poz. 139 z późniejszymi zmianami) w zakresie zasiłków jednorazowych i zasiłków miesięcznych przysługujących żołnierzom i ich rodzinom objętym niniejszym dekretem.

2. Jednakże dekret wymieniony w ust. 1 pkt 2 stosuje się nadal do żołnierzy i osób, o których mowa w art. 47 ust. 2, jeżeli zgłoszą roszczenia o zasiłki do dnia 1 grudnia 1954 r.

Art. 63. Przewidziane w dotychczasowych przepisach prawo poddawania jednorazowej rewizji orzeczeń dotychczasowych komisji rewizyjno-lekarskich i odwoławczych utrzymuje się w mocy.

287

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 grudnia 1956 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zaopatrzeniu ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski.

1. Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie przepisów o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. Nr 56, poz. 256) ogłasza się w załączeniu do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. z 1953 r. Nr 28, poz. 112) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie przepisów o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski.

2. Jednolity tekst nie obejmuje:

- a) art. 2, 3, 4 i 6 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie przepisów o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. Nr 56, poz. 256) w brzmieniu:

„Art. 2. Osobom, które spełniają warunki przewidziane w art. 1 pkt 2 i 3 niniejszej ustawy, a w dniu 1 lipca 1956 r. pobierały zasiłki na podstawie przepisów dotychczasowych, albo którym odmówiono wypłaty za-

siłku z powodu posiadania środków utrzymania, przyznaje się na ich wniosek rentę zamiast zasiłku.

Art. 3. 1. Osobom, które pobierają zasiłki na podstawie przepisów dotychczasowych, lecz nie spełniają warunków przewidzianych w art. 1 pkt 2 i 3 niniejszej ustawy, wypłaca się zasiłki w dotychczasowej wysokości.

2. Prawo do zasiłków wypłacanych w myśl ust. 1 ustaje:

- 1) dla wdowy i innych osób, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu zmarłego — na czas posiadania dochodów powodujących wyłączenie prawa do renty rodzinnej w myśl przepisów emerytalnych,
- 2) dla sierot — z ukończeniem 18 lat, a w razie uczęszczania do szkoły — 25 lat.

Art. 4. Wysokość renty rodzinnej dla osób spełniających warunki do tej renty łącznie z zasiłkami wypłacanymi pozostałym członkom rodziny, którzy tych

warunków nie spełniają (art. 3), nie może przekraczać wysokości łącznej renty rodzinnej obliczonej z uwzględnieniem wszystkich członków rodziny, którzy pobierali zasiłki w dniu 1 lipca 1956 r.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.”,

b) art. 10 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach

i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski w brzmieniu:

„Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

3. Jednolity tekst obowiązuje od dnia 1 lipca 1956 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. L. Chajn

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 grudnia 1956 r. (poz. 287).

DEKRET

z dnia 13 listopada 1945 r.

o zaopatrzeniu ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski.

Art. 1. Prawo do renty na podstawie niniejszego dekretu przysługuje:

- 1) osobom, które w związku z działalnością urzędową, polityczną lub społeczną na skutek terrorystycznych aktów wrogów demokratycznego ustroju Państwa Polskiego stały się niezdolne do pracy i zostały zaliczone do jednej z grup inwalidów w trybie i na zasadach określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, zwanych dalej „przepisami emerytalnymi”;
- 2) pozostałym po osobach, które poniosły śmierć w warunkach wymienionych w pkt 1, oraz pozostałym po tych osobach, które w dniu śmierci korzystały lub miały prawo korzystania z zasiłków na podstawie pkt 1.

Art. 2. Za pozostałych w rozumieniu art. 1 pkt 2 uważa się małżonka, dzieci, wnuków i rodzeństwo oraz rodziców, jeżeli osoby te spełniają warunki określone w przepisach emerytalnych.

Art. 3. 1. Podstawę wymiaru renty dla osób wymienionych w art. 1 pkt 1 stanowi:

- 1) jeżeli były pracownikami bezpośrednio przed powstaniem inwalidztwa wskutek aktu terrorystycznego — przeciętny miesięczny zarobek ustalony na zasadach określonych w przepisach emerytalnych, z tym że nie może ona wynosić mniej niż 1200 zł,
- 2) jeżeli przed powstaniem inwalidztwa nie były pracownikami — kwota 1200 zł.

2. Podstawa wymiaru renty ustalona w myśl ust. 1 stanowi również podstawę wymiaru renty rodzinnej.

Art. 4. Wysokość renty określa się według stawek przewidzianych w przepisach emerytalnych dla rent z tytułu wypadku w zatrudnieniu.

Art. 5. 1. Rencista ma prawo do dodatków przewidzianych w przepisach emerytalnych w wysokości i na zasadach określonych w tych przepisach.

2. W razie śmierci rencisty lub członka jego rodziny przysługuje zasiłek pogrzebowy na warunkach i w wysokości określonej w przepisach emerytalnych.

Art. 6. Świadczenia rentowe pobierane na zasadzie dekretu mogą ulec zajęciu tylko na zaspokojenie roszczeń alimentacyjnych w wysokości i na zasadach określonych w kodeksie postępowania cywilnego.

Art. 7. 1. Osoby wymienione w art. 1 korzystają z następującej pomocy:

- 1) przy równych kwalifikacjach służy im prawo pierwszeństwa w przyjmowaniu do pracy, w otrzymywaniu koncesji, przydziałów mieszkaniowych, stypendiów, w przyjmowaniu do zakładów naukowych, burs i zakładów leczniczych po korzystających z pierwszeństwa osobach, pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego;
- 2) otrzymują bezpłatną pomoc lekarską i mają prawo do protezowania na warunkach przewidzianych dla rencistów w przepisach emerytalnych;
- 3) przy osiedlaniu na ziemiach zachodnich korzystają z wszelkich ulg i udogodnień, jakie służą rodzinom żołnierzy Wojska Polskiego.

2. Członkowie rodzin osób wymienionych w art. 1 pkt 1 mają prawo do pomocy leczniczej, protezowania i innych świadczeń w naturze w zakresie i na warunkach przewidzianych dla członków rodzin pracowników pobierających renty na podstawie przepisów emerytalnych.

Art. 8. Prawo do rent w zakresie przewidzianym w niniejszym dekrete ustalają prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi). Od orzeczeń tych prezydiów służy odwołanie do Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 9. W sprawach nie unormowanych w dekrete stosuje się odpowiednio przepisy emerytalne.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.